

Βιβλιοκριτική

28 Απριλίου, 2023

Βιβλιοκριτική: Λύπη (Θεόδωρος Ζαφειρίου)

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Μανίκας**, συγγραφέας

Μια ποιητική συλλογή με τον τίτλο “Λύπη” σε προϊδεάζει σαφώς για τη θεματολογία και το συναίσθημα που θέλει να εκφράσει. Η θλίψη, ο πόνος, η αγωνία και τελικά η λύπη της απώλειας, του τέλματος, κυριαρχούν στους στίχους του Θεόδωρου Ζαφειρίου.

Κι όταν αναφερόμαστε σε απώλεια και τέλμα δεν σημαίνει ότι υποχρεωτικά συνθέτουμε ένα σκηνικό που περιγράφει αποκλειστικά τον θάνατο και τις αντιδράσεις απέναντι στη θνητότητα. Αν και ο ποιητής χρησιμοποιεί τον θάνατο προσφιλών προσώπων, οικογενειακών και συγγενικών, για να παραθέσει τον τρόπο που αναμνήσεις και φόβοι μπλέκονται σε ένα παιχνίδι αυτοπροσδιορισμού μπρος στη ματαιότητα της ύπαρξης, δεν μένει μόνο σε αυτό.

Τέλμα και λύπη, φέρνουν κι άλλες στιγμές στη ζωή μας, κι άλλα κομβικά γεγονότα, με κυρίαρχο τον έρωτα, τον μικρό θάνατο κάθε χωρισμού και τη γλυκιά λύπη της χαμένης λατρείας. Αυτή η γλυκύτητα παλεύει με την πίκρα και φέρνει στην επιφάνεια τον σαρκασμό, το “μαύρο” χιούμορ, την χιουμοριστική προσέγγιση που αποφλοιώνει τη σοβαροφάνεια.

Το εξαιρετικό τέχνασμα του κ. Ζαφειρίου, που κάνει την ποιητική συλλογή του ακόμη πιο ενδιαφέρουσα, είναι η διαρκής αντιπαραβολή του τωρινού, μέσα από τα μάτια του αφηγητή, με το παρελθόν, μέσα από τις εμπειρίες του θανάτου. Με κάποιον μοναδικό τρόπο οι εποχές και οι άνθρωποι συνομιλούν, προετοιμάζουν με τα λόγια τους το μέλλον, συγκρίνουν τις θέσεις τους, καταλήγουν στην ανάλυση των επιλογών.

Η “Λύπη” δεν είναι μια συνηθισμένη παράθεση νεκρολογικών απαισιόδοξων στίχων. Μέσα από την θλιμμένη οπτική τους δίνουν ένα έμμεσο έναυσμα ζωής, ένα έναυσμα νοσηματοδοσίας στο σήμερα, θυμίζοντας την αξία κάθε στιγμής, κάθε εμπειρίας, κάθε αισθήματος.